

Медичний Університет

Газета виходить з травня 1928 року

№13-14 (3021-3022)

П'ятниця,
26 червня 2020 року

Ціна договірна

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

ВІТАЄМО!

З Днем медичного працівника!

ШАНОВНІ КОЛЕГИ!

Щиро вітаємо вас із професійним святом – Днем медичного працівника!

Гіппократ казав: «Медицина – найблагородніша з усіх мистецтв». І разом із тим ця професія невпинно перевіряє того, хто її обрав. Непростий шлях у медицину починається у стінах alma mater, і лише найстійкіші не полишають своєї мрії. Лікарі, медичні сестри та всі фахівці системи охорони здоров'я присвячують себе турботі про життя і здоров'я інших людей.

За всю історію охорони здоров'я ми накопили величезний досвід. Проте, як відомо, прогрес не стоїть на місці, і розвиток медицини якнайкраще підкреслює точність цього висловлювання. Справжні професіонали своєї справи ніколи не втомлюються вчитися, вдосконалюють і примножують досвід. Підвищення рівня якості медичної освіти, підготовка висококваліфікованих фахівців, які володіють інноваційними знаннями, придбання сучасного обладнання, створення сприятливих умов для студентів і викладачів, які займаються активною науковою діяльністю, дослідженнями і розробками у своїй галузі, – ось основні напрями роботи Харківського національного медичного університету. Упевнені, що завдяки наполегливій роботі й таланту наших працівників ми зможемо досягти нових вершин.

Бажаємо вам завжди зберігати оптимізм та досягати поставлених цілей. Нехай кожен день несе позитив і посмішки вдячних пацієнтів. Здоров'я, щастя і удачі у всіх ваших починаннях!

Ректор університету **Валерій Капустник**
Голова Вченої ради **Володимир Лісовий**

ДЕРЖАВНИЙ КВАЛІФІКАЦІЙНИЙ ІСПИТ**ДИСТАНЦІЙНО Й ОБ'ЄКТИВНО!**

Державна атестація в медичному виші відбувалася в дистанційному режимі на платформі Moodle.

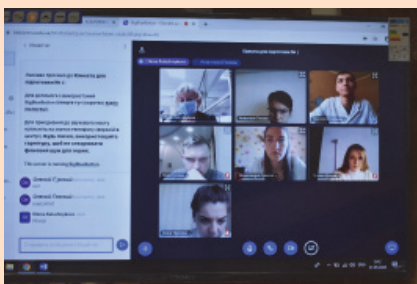
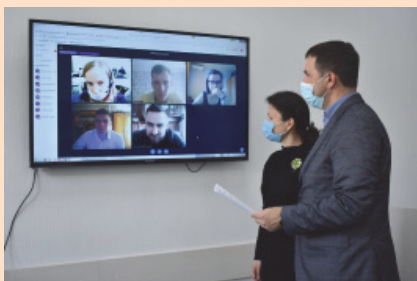
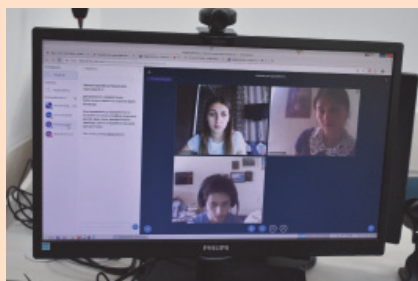
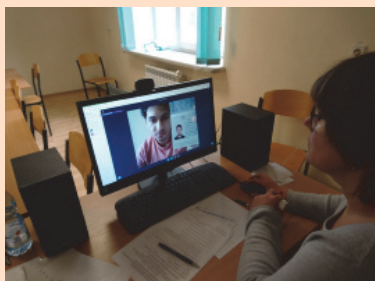
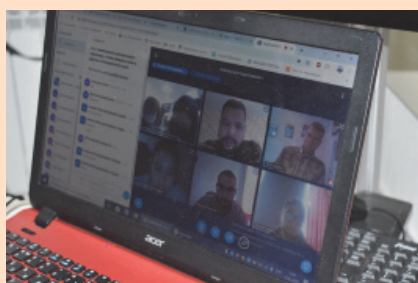
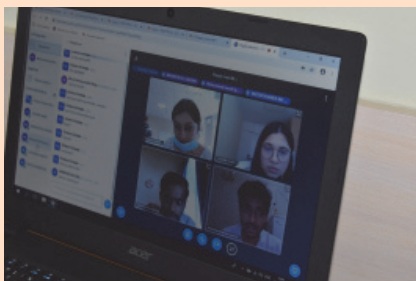
Випускні іспити з використанням технологій дистанційного навчання складали студенти стоматологічного та медичних факультетів, а також факультетів з підготовки іноземних студентів. На початку атестації випускники у визначений розкладом час входили до платформи дистанційного навчання ХНМУ за допомогою логіну та паролю. Після процедури ідентифікації кожен студент отримував екзаменаційний білет, що формувався на платформі Moodle в випадковому порядку. Випускники мали час для роботи з клінічними завданнями та заповнення електронних протоколів відповідей. Співбесіда з екзаменатором відбувалася в режимі вебконференції. Упродовж усього іспиту, з моменту ідентифікації до завершення роботи з екзаменатором, випускники знаходилися в режимі відеозв'язку, що дозволяло забезпечити дотримання академічної доброчесності. Зі свого боку члени екзаменаційних комісій долучалися до вебкімнат екзаменаторів та брали участь в опитуванні студентів.

Кожний факультет працював за створеним і затвердженим графіком щодо складання ДКІ, до якого входять два комплекси. Перший включає внутрішні, професійні та інфекційні хвороби, хірургічні хвороби з дитячою хірургією, а також акушерство та гінекологію. До другого належать дитячі хвороби з дитячими інфекційними хворобами, гігієна, соціальна медицина, організація та економіка охорони здоров'я.

У ході всього періоду складання випускних іспитів працювала служба технічної підтримки ННІ якості освіти, а також модератори, які відстежували і підтримували всі технічні аспекти організації та проведення державної атестації.

Перший досвід складання іспитів в інтерактивному режимі виявився вдалим, адже напередодні на факультетах відбулися тренінги в Zoom з покроковою демонстрацією алгоритму іспиту на дистанційній платформі Moodle. За допомогою співробітників деканатів з кожним студентом в індивідуальному режимі був відпрацьований шлях складання атестації від початку до кінця.

Варто зазначити, що іноземні студенти, які виїхали на Батьківщину на час карантину, також успішно долучилися до складання ДКІ на дистанційній платформі ХНМУ.

*I медичний факультет**II медичний факультет**III медичний факультет**V медичний факультет**Стоматологічний факультет**VI, VII факультети з підготовки іноземних студентів*

ВІТАЄМО!

ХНМУ У РЕЙТИНГУ SCIMAGO
INSTITUTIONS RANKINGS 2000

Харківський національний медичний університет посів 801-е загальне, 15-е серед українських ЗВО та 4-е місце серед медичних ЗВО України у престижному рейтингу ScImago Institutions Rankings 2000.

У цьому рейтингу представлено 7 026 наукових установ та навчальних закладів усього світу за трьома показниками: результати досліджень, інноваційні результати та вплив на суспільство.

Вітаємо колектив з такою високою оцінкою!

ПРИЗЕРІВ РЕГІОНАЛЬНОГО НАУКОВОГО
КОНКУРСУ МОЛОДИХ УЧЕНИХ!

Департамент науки і освіти
Харківської обласної державної адміністрації

Відбувся XIV Регіональний науковий конкурс молодих учених «Гендерна політика очима української молоді».

За результатами конкурсу студентки нашого університету Дана Ал Акхрас та Анастасія Лаврова посіли II місце з роботою на тему: «Гендерні стереотипи в медицині» (наукові керівники – професор Катерина Карпенко та доцент Марія Щербина).

Вітаємо переможців і їхніх наукових керівників та зичимо подальших успіхів у науці!

СПІВРОБІТНИКАМИ ХНМУ ОДЕРЖАНО:

Патенти на корисні моделі

1. Пристрій для безконтактної діагностики чутливості рогівки. **Автори:** О.В. Заволока, П.А. Бездітко, О.О. Луханін.

2. Спосіб моделювання деменції альцгеймерівського типу судинного походження у щурів. **Автори:** О.В. Ніколаєва, О.О. Павлова, Є.М. Лук'янова, Г.І. Губіна-

Вакулик, Т.В. Горбач.

3. Спосіб лікування дисфункції сечового міхура після пологів у жінок з тривалою гіпокінезією. **Автори:** І.В. Старкова, В.В. Лазуренко, О.А. Лященко, О.І. Каліновська, О.Г. Граділь, Т.В. Мєліхова, А.О. Романенко, С.А. Алексєєва.

Анна Голданська, керівниця служби інтелектуальної власності ХНМУ

КРОК 2

ДОТРИМУЄМОСЯ СТАНДАРТІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ!

10–12 червня в медичному виші студенти складали випускні іспити «Крок 2. Загальна лікарська підготовка».

Першими за графіком, розробленим Центром тестування при МОЗ України спільно з закладами вищої освіти, складали Крок 2 іноземні студенти.

У зв'язку з пандемією коронавірусу та карантинними заходами в медичному університеті були створені всі умови для складання іспиту. Так, випускники дотримувалися встановленої дистанції, маскового режиму, їм обробляли руки санітаizerом та вимірювали температуру тіла. Також студенти випускних курсів були розосереджені по декількох аудиторіях для дотримання дистанції під час складання іспитів. Задля цього були задіяні приміщення реконструйованої будівлі, а також оновлені аудиторії Навчально-лабораторного комплексу в головному корпусі медичного вишу.

Хоча цього року випускний іспит Крок проходив у незвичному режимі й з дотриманням додаткових правил, проте студенти медичного вишу за роки навчання в університеті навчилися долати і не такі труднощі!

Довідка

Крок 2 – це екзамен із дисциплін циклу загальної підготовки, який у вишах складають у тестовому форматі за спеціальностями «Стоматологія» і «Фармація, промислова фармація» на V курсі та «Медицина», «Медична психологія», «Педіатрія» на VI курсі.

Уже багато років іспити Крок відіграють ключову роль у встановленні відповідності рівня професійної компетентності мінімально необхідного щабля згідно з вимогами стандартів вищої освіти.

За матеріалами служби з інформаційного забезпечення ХНМУ

ВЕБІНАР

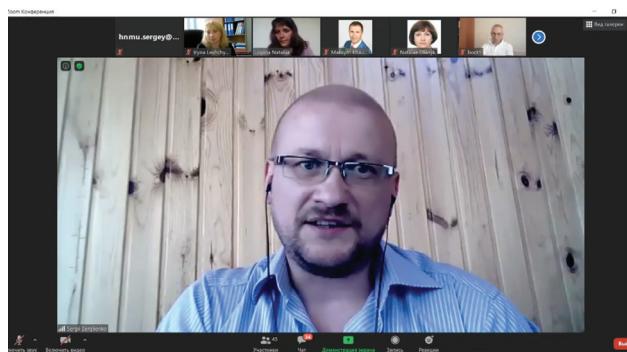
УКРАЇНО-ШВЕЙЦАРСЬКИЙ ПРОЄКТ В ДІІ

Представники медичного вишу взяли участь у другому спільному вебінарі в рамках реалізації Україно-Швейцарського проєкту «Розвиток медичної освіти», куратором якого в ХНМУ є директор ННІ якості освіти Ігор Завергодний.

Під час вебінару продовжилося знайомство викладачів закладів вищої медичної освіти України з досвідом впровадження засобів дистанційного навчання в навчальний процес та повсякденну діяльність. Цього разу свій досвід щодо впровадження засобів дистанційного навчання під час карантину, а також проведення атестації випускників у форматі онлайн представив наш університет.

Проректорка з науково-педагогічної роботи Ірина Лещина розповіла про загальні питання проведення атестації випускників під час карантину, запровадження нових інструментів для прийняття екзаменів дистанційно, зокрема, про використання оригінального рішення щодо програмного поєднання платформи дистанційного навчання Moodle із системою веб-конференцій BigBlueButton.

Заступник директора ННІ ЯО Андрій Мацько презентував хронологію розвитку платформи дистанційної освіти та особливості впровадження системи дистанційного навчання в медично-

му виші, а також висвітлив сучасний корпоративний досвід впровадження платформи дистанційної освіти Moodle.

Провідний IT-фахівець Євген Шевцов доповів про особливості налагодження серверу ХНМУ в умовах карантину для забезпечення дистанційного формату навчання та використанні програмні рішення, технічні особливості та моніторинг систем.

Декан ІІ медичного факультету Максим Хаустов акцентував увагу слухачів на організаційному забезпеченні проведення іспиту в дистанційному форматі. Також він розповів про підготовку екзаменаційних завдань у вигляді есе, проведення підготовчих тренінгів у веб-кімнатах для студентів, екзаменаторів, модераторів та аналізу знань студентів.

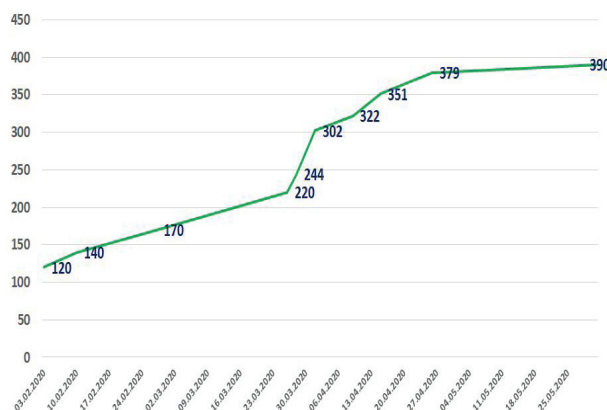
Керівник робочої групи пілотного дистанційного курсу підвищення кваліфікації викладачів Наталія Лопіна представила курс «Основи методології розробки електронних курсів у сфері медичної освіти» та продемонструвала структуру побудови адаптивного формату підвищення кваліфікації викладачів вишу в умовах переходу до дистанційного навчання під час пандемії COVID-19.

Щиро дякуємо організаторам конференції за надання можливості поділитися досвідом впровадження дистанційного формату навчання в ХНМУ, а слухачам конференції – за позитивну оцінку виконаної роботи, зворотний зв'язок та запитання.

За матеріалами ННІ якості освіти ХНМУ

НОВИНИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ХНМУ

ПІДСУМКИ ПРОХОДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННИХ КУРСІВ У СФЕРІ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

До проходження курсу підвищення кваліфікації «Основи методології розробки електронних курсів у сфері медичної освіти» було залучено 70 кафедр Харківського національного медичного університету.

Наприкінці січня 2020 року проведено реєстрацію 120 курсантів-викладачів, які були призначені на кафедрах як відповідальні особи за впровадження дистанційного формату навчання. З лютого вони розпочали навчання на курсі «Основи методології розробки електронних курсів у сфері медичної освіти».

У зв'язку з пандемією COVID-19 у світі та запровадженням карантину і переходом ХНМУ на дистанційне навчання у березні цього року кількість викладачів-курсантів курсу підвищення кваліфікації та інтерес до методичних навчальних матеріалів курсу стрімко зростає.

Кількість викладачів ХНМУ, зареєстрованих у курсі «Основи методології розробки електронних курсів у сфері медичної освіти», станом на 1 червня цього року становить 390 курсантів.

ХНМУ вже digital!

Наталія Лопіна

ДИСТАНЦІЙНИЙ КУРС

ШЛЯХ ДО ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ

16–17 червня в Харківському національному медичному університеті відбулося урочисте вручення Сертифікатів про успішне проходження дистанційного курсу «Основи методології розробки електронних курсів у сфері медичної освіти» педагогічним та науково-педагогічним працівникам.

Керівництво дуже високо оцінило перших випускників курсу, адже саме ці «первістки» стали одними з тих, хто розпочав активно впроваджувати на кафедрах отримані знання.

Так, вітаючи слухачів курсу, проректор з науково-педагогічної роботи Володимир Марковський зазначив, що із січня місяця в ХНМУ було впроваджено дистанційну форму педагогічної діяльності, проте пандемія коронавірусу змусила рухатися вперед семимильними кроками. Володимир Дмитрович подякував тим співробітникам вишу, які стояли біля джерел дистанційної освіти ХНМУ і сьогодні продовжують свою активну діяльність у цьому актуальному напрямку.

У свою чергу проректорка з науково-педагогічної роботи Ірина Лещина наголосила: «Ще вчора дистанційна освіта була для нас в перспективі та в планах на майбутнє. Проте вже сьогодні ми з вами маємо реальні результати, якими завдячуємо насамперед злагодженій роботі всього колективу вишу і, зокрема, Центру дистанційної освіти і всім, хто брав безпосередню участь в організації його роботи. Найважливіше досягнення кожного слухача цього курсу – набуття практичного досвіду, створення власного електронного курсу та його успішна імплементація в навчальний процес. Це дозволяє студентам нашої вишу розширити можливості для формування індивідуальної освітньо-професійної траєкторії».

До привітань долучилися директор ННІ ЯО Ігор Завгородній, який подякував присутнім за підтримку університетського стартапу, а також розробниця курсу Наталія Лопіна. Зокрема, пані Наталія висловила щирі подяку випускникам за зворотний зв'язок, адже курс базувався насамперед на нагальних потребах слухачів та їх зусиллях в отриманні практичного досвіду роботи на дистанційній платформі.

Успіх та вражаючі результати наших викладачів відкривають шлях до професійного розвитку й формують престиж нашого університету в сучасному освітньому просторі.

За матеріалами Центру дистанційного навчання ХНМУ

УСПІХ КРОКУЄ ЗА НАПОЛЕГЛИВИМИ

Доброю традицією стало обговорення досвіду проходження навчального курсу «Основи методології розробки електронних курсів у сфері медичної освіти».

Серед курсантів, що пройшли навчання, варто окремо відзначити завідувачів кафедр, адже розуміння можливостей платформи є стратегічним і надважливим з огляду на її використання у змішаному форматі навчання та вірної побудови навчального процесу.

Так, одним із перших успішно завершив навчання завідувач кафедри ортопедичної стоматології професор Ігор Янішен. Ігор Володимирович власноруч створював електронний курс і всі домашні завдання виконував на дуже високому професійному рівні.

Наступною випускницею курсів стала завідувачка кафедри пропедевтики внутрішньої медицини № 1, основ біоетики та біобезпеки професорка Тетяна Ащеулова. Тетяна Вадимівна опанувала роботу в платформі дистанційного навчання та створила дуже якісні сучасні навчальні матеріали для студентів. Крім того, вона наповнює та веде кафедральний сайт.

Завідувачка кафедри латинської мови та медичної термінології доцентка Наталія Дерев'янченко ще в 2016 році пройшла навчальний курс з роботи в Moodle. Тому з перших днів впровадження дистанційного формату навчання вона добре налагодила роботу кафедри латинської мови та медичної термінології, що сприяло високій активності студентів у курсах.

Завідувачка кафедри патологічної анатомії професорка Ірина Сорокіна дуже якісно, поступово і ретельно опанувала всі матеріали щодо основних трендів сучасної медичної освіти та можливостей платформи дистанційного навчання для їх втілення в освітній процес. Ірина Вікторівна разом зі своїм педагогічним колективом однією з перших почала впроваджувати в практику тематичного оцінювання відкриті запитання, згодом цей досвід уже використовували інші кафедри.

За участю завідувача кафедри клінічної анатомії та оперативної хірургії професора Володимира Дуденка та асистентки кафедри Катерини Любомудрової, які успішно опанували курс, було сформовано тренувальні та екзаменаційні тренажери для підготовки студентів до КРОК в платформі дистанційного навчання ХНМУ.

Завідувачка кафедри стоматології професорка Ірина Соколова разом зі своїми співробітниками якісно і поступово проходила навчання, опановуючи всі теми з методології створення електронних навчальних курсів, що вплинуло на високий професійний рівень організації навчального процесу в дистанційному форматі на кафедрі.

Варто зазначити, що успішне проходження навчального курсу «Основи методології розробки електронних курсів у сфері медичної освіти» завідувачами та їх кафедральними колективами є найкращим прикладом професійності. Це запорука успіху всього колективу кафедри та відтворення тематичного плану на майбутнє для супроводу змішаного формату навчання.

Найщиріші вітання та побажання подальших успіхів!

За матеріалами Центру дистанційного навчання ХНМУ

ПРЕПАТОЛОГІЯ В ПРОФІЛАКТИЦІ

Зниження адаптаційних можливостей організму є прогностично несприятливою ознакою і однією з основних причин виникнення і розвитку захворювань. Експериментальні матеріали масових обстежень, які підтверджують цю тезу, разом із тим свідчать, що зниження адаптаційних можливостей спостерігається задовго до перших ознак хвороби. Однак такий перехід відбувається поступово. Між цими станами є ряд проміжних, які не викликають у людини вираженого зниження соціально-трудової активності і суб'єктивної потреби в медичній допомозі.

Прискорення технічного прогресу, прогресуюче забруднення навколишнього середовища, значне зростання стресогенності сучасного способу життя збільшує ризик розвитку захворювань і робить кожного потенційним пацієнтом медичних установ. Тому головна мета охорони здоров'я – прогностичний аспект, тобто необхідність передбачення індивідуальної траєкторії руху від здоров'я до хвороби.

Сучасний лікар, як правило, фіксує хворобу або її відсутність. Однак ще Гален вказував на існування трьох станів: здоров'я, перехідний стан і хвороба. Здоров'я – це динамічний процес у житті людини. При його поступовій втраті розвивається третій рівень здоров'я – третій стан, преморбідний період або передхвороба. Своєчасне виявлення цього стану дозволяє лікарю обмежити генералізацію патологічних змін у частково пошкодженному організмі, оптимізувати адаптивні й компенсаторні реакції і механізми, а отже – попередити, уповільнити або істотно послабити розвиток хвороби.

Найбільш часто це латентний, прихований період хвороби або стадія функціональної готовності організму до появи певного захворювання, при якій можливий розвиток патологічного процесу без зміни сили діючого фактора внаслідок зниження резервів адаптації. Фактори, що відповідають за преморбід, можуть бути як вродженими, так і набутими, як внутрішніми, так і зовнішніми. Згодом вони впливають і на перебіг хвороби в разі її виникнення.

Згідно з даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, стан здоров'я населення на 17–20% визначається станом навколишнього середовища і складно заперечувати те, що з плином часу питома вага цього чинника зростає. Високі темпи урбанізації населення, значне збільшення ролі автомобільного транспорту, забруднення викидами промислових підприємств, безперечно, негативно впливають на екологічну обстановку у світі і в Україні зокрема.

За останні роки завдяки темпам науково-технічного прогресу істотно змінилося як соціальне, виробниче і гігієнічне середовище, у якому живе сучасна людина, так і показники захворюваності, смертності і тривалості життя, якими характеризується рівень здоров'я населення. Принципова орієнтація охорони здоров'я на нозологічний підхід до оцінки здоров'я призвела до того, що і заходи первинної профілактики захворювань розробляються відповідно до певних видів імовірної патології. І все ж, відсутність патологічних відхилень, які необхідні для постановки діагнозу, незважаючи

на наявність певних факторів ризику, не дає лікарю підставу віднести пацієнта до категорії здорових або практично здорових.

Питання охорони навколишнього середовища посідають пріоритетне значення в політиці багатьох країн, у тому числі й в Україні. Велика мережа санітарно-епідеміологічних установ і організацій екологічного профілю в основному зайнята контролем щодо дотримання встановлених санітарних норм у всіх галузях виробництва, побуту, будівництва, але забезпечує охорону здоров'я лише у тій його частині, яка пов'язана зі збільшенням інтенсивності несприятливих факторів вище допустимих меж. Разом із тим провідні вчені-гігієністи і фахівці суміжних спеціальностей активно ведуть розробку методів і критеріїв оцінки впливу факторів навколишнього середовища на здоров'я населення.

Важливу роль в оцінці впливу факторів середовища на організм відіграє їх кількісна оцінка. Гігієнічне нормування виходить із принципу переходу кількості в якість, встановлюючи певні санітарні норми, вище яких ті чи інші фактори набувають нової якості, перетворюючись з безпечних на патогенні. Розробляючи цю проблему з урахуванням особливостей відповідної реакції організму, було запропоновано ряд критеріїв для нормування шкідливих чинників навколишнього середовища, встановлено тісну залежність між захворюваністю, фізичним розвитком та функціональним станом організму при різному характері й ступені забруднення навколишнього середовища. Таким чином, у гігієнічних дослідженнях починають все більше використовувати клініко-фізіологічні критерії, методи та підходи, без яких неможливе теоретичне узагальнення і аналіз даних про вплив чинників навколишнього середовища на організм людини.

Отже, з точки зору профілактичної медицини розвиток препатологічного підходу до оцінки рівня здоров'я виправданий і забезпечує розпізнавання великої кількості граничних функціональних станів організму. Цей підхід повинен істотно допомогти у вирішенні питань гігієнічного нормування. Зараз потрібен докорінний перегляд нозологічної орієнтації гігієністів, витоки якої беруть початок у галузі професійної патології. Проблема полягає в тому, щоб підійти до нормування чинників, інтенсивність яких не є прямою причиною захворювань, а лише умовою їх розвитку. Йдеться про встановлення зв'язку між впливом факторів навколишнього середовища та зниженням адаптаційних можливостей організму в результаті тривалого і надмірного напруження його захисних і компенсаторних механізмів. Потрібно направляти зусилля на вивчення і оцінку умов і факторів середовища як причин розвитку препатологій і преморбідних станів, що передують появі захворювань, з урахуванням не тільки віково-статевих і соціально-виробничих особливостей окремих груп населення, а й індивідуального характеру реагування людей, що мають різні резервні можливості організму.

Максим Кравченко, Ігор Завгородній, Олена Літовченко

НАУКОВІ РОБОТИ ХМІ ВОЄННИХ РОКІВ У БІБЛІОТЕЧНОМУ ФОНДІ ХНМУ

Вивчаючи історію нашої бібліотеки у роки Другої світової війни, ми звернулися до архівних документів і бібліотечного фонду нашого університету. Документів, що розкривають діяльність двох харківських медичних інститутів у воєнні роки, період евакуації під час окупації Харкова (1941–1943 рр.), в архіві ХНМУ залишилось вкрай мало, і практично усі вони – про 1-й ХМІ. Припускаємо, що документи 2-го ХМІ залишились в архівах Киргизського медичного інституту, з яким виш було об'єднано в евакуації.

Читаючи сухі безпристрасні рядки архівних документів, низько схилиємо голову перед подвигом всіх тих, хто вніс свою крапельку у всемогутню хвилю перемоги над загарбниками. Мужньо на всіх фронтах воювали медики – викладачі, студенти 1-го ХМІ. Героїчно трималися й ті, хто, залишившись в окупації, таємно лікував і рятував полонених бійців і мешканців Харкова від смерті й фашистської навали, зберігав інститутське майно і вірив у близьку перемогу.

Попри війну, наукова робота ХМІ не припинялась. У 1942 р. вийшов з друку останній 5-й том першого вітчизняного Атласу анатомії людини. На жаль, професор В.П. Воробйов не встиг закінчити свою фундаментальну працю, її довелося завершувати наступнику й учню вченого – професору Р.Д. Синельникову з колективом молодих науковців і помічників.

Мужньо, повністю присвятивши себе майбутній перемозі, працювали наші викладачі й студенти в евакуації. Незважаючи на важкі умови, тривала наукова діяльність, перемежовуючись з навчальним процесом і чергуваннями у шпиталях. Вивчали питання військово-польової хірургії та військової гігієни, досліджували ранові процеси, хірургічні інфекції.

Ученими медінституту під керівництвом завідувача кафедри патологічної анатомії професора А.І. Струкова разом зі співробітниками Обласного відділу охорони здоров'я м. Чкалова було виконано велике комплексне дослідження щодо захворювання на аліментарну алейкію (некротичну септичну ангину). Матеріали цих досліджень були покладені в основу збірника «Материалы по септической ангине: Труды I Харьковского мед. ин-та и Чкаловского ин-та эпидемиологии и микробиологии» (Чкалов, 1944), який вийшов накладом 700 екз. У наказі по 1-му ХМІ повідомляється, що «...весь тираж Медінституту надходить в бібліотеку Медінституту. Завідуючому бібліотекою т. Ловлі розіслати від інституту збірник по адресам по даному списку безкоштовно...».

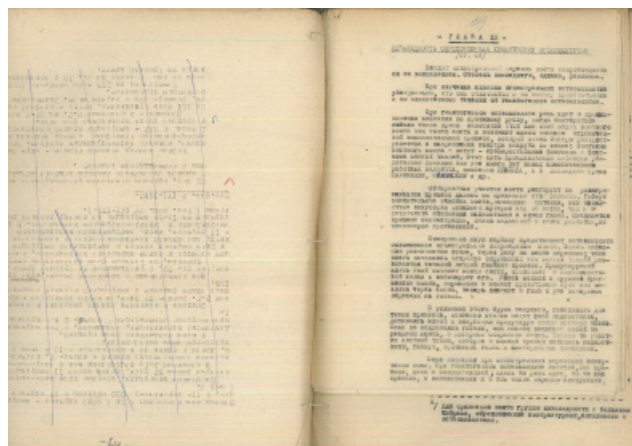
До повернення з евакуації 1-й ХМІ вже мав значну кількість закінчених наукових робіт за багатьма темами досліджень. Після повернення у 1944 р. з евакуації інститут за короткий час підготував близько 200 наукових робіт, які були розміщені у збірках «Труды Харьковского медицинского института» і фахових журналах.

У фонді рідкісних та цінних видань Наукової бібліотеки ХНМУ зберігаються й дисертаційні роботи, захищені під час війни. Серед них: «Бургсдорф М.В. О некоторых закономерностях течения митрального порока сердца» (Чкалов, 1943), «Цитрицкий Е.Р. Огнестрельные интрацеребральные абсцессы (клиника, диагностика и терапия)» (Чкалов, 1944), «Чибукмахер Н.Б. Материалы к хирургическому лечению огнестрельных поврежденных периферических нервов» (Харків, 1945), «Киселев А.Г. Хронические огнестрельные эмпиемы плевры» (Харків, 1945).

Привертає увагу захищена в евакуації (Чкалов, 1942) дисертація асистента кафедри пропедевтичної хірургії 1-го ХМІ Т.І. Вольського «Инвалидность после повреждения опорно-двигательного аппарата в условиях военного времени», надрукована на зворотах деяких документів. Є листи різного формату, з багатьма дописами й правками від руки. Попри всі труднощі, наукова робота тривала – розповсюджувався цінний досвід досліджень.

Дисертації, захищені у воєнні роки (1941–1945)

Дисертація Т.І. Вольського (Чкалов, 1942)

Разом із здобувачами й докторантами проводили велику роботу над дослідженнями вчені медінституту. У передмові до своєї докторської дисертації М.В. Бургсдорф, зазначивши внесок професорів ХМІ у проведення клінічної частини, написав: «...Считаю своим приятным долгом выразить искреннюю признательность профессорам Е.А. Черникову, С.Я. Штейнбергу и А.И. Струкову за ценные указания и помощь в работе...». За роки війни інститутом було підготовлено 11 докторів та 55 кандидатів наук.

Після перемоги наукові дослідження в ХМІ поступово повертаються до питань мирного життя, проте великий досвід роботи та дослідження, напрацьовані під час війни, покладено в основу дисертацій, захищених вже у перші післявоєнні роки, серед яких: «Долгин П.И. Опыт организации лечения раненых в специализированном хирургическом полевом подвижном госпитале в условиях наступательных армейских операций» (Харків, 1946), «Макаревич-Гальперин Л.М. Данные о химическом составе сердца при изменении его функций» (Харків, 1946). На першій сторінці своєї дисертації Л.М. Макаревич-Гальперин написав присвяту: «Светлой памяти погибших на фронтах Великой Отечественной войны, посвящая свой труд».

Швидкими темпами після війни відновлювався інститут, зміцнюючи та розширюючи базу для нових наукових досліджень. А друковані свідчення великої роботи вчених нашого вишу в роки Другої світової і сьогодні зберігаються у фонді Наукової бібліотеки. Знаючи історію та умови, в яких проводилися дослідження, відчуваєш велику повагу й вдячність нашому ученим!

Ірина Киричок, Тетяна Костюкевич,
Наукова бібліотека ХНМУ

МЕДИЦИНА – ЦЕ ПОКЛИКАННЯ НА ВСІ 100%

Я своє покликання знайшла ще в дитинстві, коли була дівчиною, яка спочатку відривала ляльці руку, а потім посилено її лікувала.

Зараз мені 23 і щойно я склала випускні іспити в медичному університеті.

Мої перші кроки до своєї найбільшої мрії я зробила в ХНМУ. Коли інші студенти говорять про свої виші, вони навіть не розуміють, що для нас, медиків, означає наш. Це найважливіші роки в житті.

Я пам'ятаю кожен рік, адже було нелегко. Дуже нелегко. Мій перший курс і так був стресом, так як ще і травмувала ногу, перенесла операцію і довго ходила в гіпсі. Я думала, що не впораюсь, але досі не можу забути, як мій декан, Максим Миколайович Хаустов, побачивши, як сильно я хвилювалась, спокійно сказав: «Розберемось». Купа пропусків, на носі сесія, але виш пішов мені назустріч. Індивідуальний графік відпрацювань від декана, розуміння абсолютно всіх викладачів – і я закрила півріччя разом з усіма.

Упевнена, що кожен факультет по-своєму гарний, проте я щаслива, що вчилася саме на II медичному. Усі ми точно знаємо, що наш деканат найкращий, відповідно студенти теж просто шик.

Я люблю говорити прямо, тому, коли кажу, що перші 3 роки були пеклом, аніскільки не перебільшую. Було дійсно важко, але воно того варте. Базисні кафедри лише зараз здаються такими потрібними, тепер розумію викладачів, які були до нас дуже вимогливими. Хочу, щоб вони мене почули! Не припиняйте! Воно того варте! Недоспані ночі за книгами анатомії, фарми, патфізи, патморфи були просто життєво необхідними нам. Тепер ми точно це знаємо.

Потім КРОК 1, страх, буклет, очікування і, нарешті, IV курс. Друга половина навчання для мене була особливою, і я це зрозуміла, коли вперше до мене звернулися: «Лікарю, як ви думаєте...». Досі відчуваю мурашки, адже мрія ставала все ближче.

Університет подарував мені і ще багатьом студентам безцінний шанс практики за кордоном. Усі, хто пройшов конкурс, ска-

жуть, що це було найкращою можливістю! Шість років недоспаних ночей, книг, перекусів в обстановці, де у звичайних людей зовсім не було б апетиту. Ми старалися, а наші викладачі, дай Боже їм терпіння, щодня допомагали нам втілювати нашу найбільшу мрію в життя.

Мені байдуже на рейтинги ЗВО, бо я знаю, що наш найкращий. Від імені 20-ї групи і, впевнена, абсолютно кожного випускника хочу сказати керівництву, викладачам і всім, хто мав навіть найменше відношення до нашого навчання, величезне ДЯКУЮ! Без вас ми б не впоралися!

Шкода, що останні дні нашого навчання ми провели на карантині, але кому, як не нам, лікарям, зрозуміти це. Скажу чесно, ми спочатку скептично поставилися до навчання онлайн, проте, керівництво зробило величезну роботу, щоб якість нашого навчання не знизилася, незважаючи ні на що. Єдине, чого нам не вистачало, так це особистих зустрічей. Зараз ми розуміємо, що із задоволенням ходили б на пари.

Про наше навчання можна написати книгу, але якщо коротко – це було важко, захоплююче і нереально круто.

Дякую ХНМУ, що здійснив мою найбільшу мрію. Я ніколи не забуду твого внеску в моє життя. Завжди буду гордо говорити, що я пройшла саме Харківську медичну школу.

Міцно всіх обіймаю, ви назавжди в моєму серці!

Юлія Бракова, II медичний факультет

ДЯКУЮ, ALMA MATER!

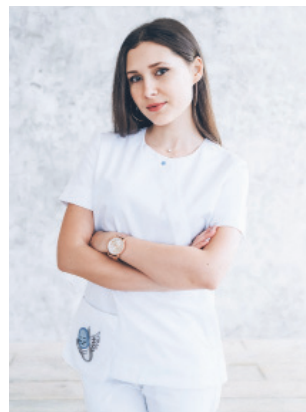
Ось ми, випускники Харківського національного медичного університету! Нещодавно цей момент здавався якимось далеким, і навіть недосяжним. Проте шість років промайнули миттєво. Ніби вчора ми прийшли на першу пару з анатомії людини, а вже сьогодні складаємо державні іспити. Відтепер ми стоїмо на порозі інтернатури – наступного важливого етапу нашого життя.

Дуже сумно усвідомлювати, що останні пари проходили в дистанційному форматі через впроваджені карантинні заходи, і ці два місяці були проведені перед екранами моніторів, а не в педіатричному відділенні біля ліжка маленького пацієнта. Сумно, що остання очна пара з найріднішою та улюбленою групою виявилася саме останньою, що урочистої частини вручення дипломів, на жаль, не буде. Адже це частинка нашого життя, яку ми відриваємо від самого серця.

Проте, незважаючи на таке зім'яте закінчення університетського життя, хочеться сказати дякую рідній alma mater за всі шість років, проведених разом. Дякую, дорогі викладачі, за ваші знання, які ви намагалися передати нам, за наполегливість, розуміння, терпіння і трепетне ставлення до кожного студента.

Випускники III медичного факультету, майбутні лікарі-інтерни! У нас із вами найблагодородніша професія і найвідповідальніша з усіх. Удачі нам всім і подальших звершень у професійній діяльності!

Юлія Івантєсєва, III медичний факультет

ОБРАЩЕНИЕ К СЕБЕ, ЕЩЕ СТУДЕНТУ ХНМУ

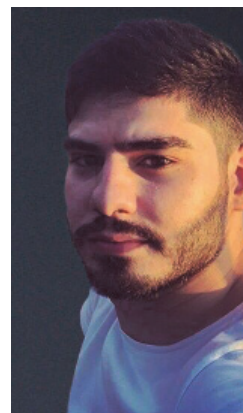
Ну, вот и все! За все спасибо, родной мой Харьковский национальный медицинский университет! Хочется сказать себе, тому студенту, впервые вошедшему в двери этого замечательного университета: «Дорогой студент I курса, да, тебе будет трудно, будут взлеты и падения, тебя ждут бессонные ночи в обнимку с учебником по анатомии человека и полное чувство удовлетворения и «покорения вершины» после сдачи экзаменов.

Да, ты приехал в другую страну, где все кажется чужим, незнакомым, неродным. Но тут тебя берет под свое крыло замечательный медицинский университет, ведь ХНМУ – это большая семья педагогов и врачей! Со временем ты поймешь, что скоро все это закончится и ты начнешь скучать по этим восхитительным дням, скучать по всем тем эмоциям, которые подарила тебе замечательная университетская семья! Ведь тут не только дают знания и воспитание, тут формируют твою личность, твой профессионализм, того человека, обязанностью которого является помощь всем окружающим, сохранение их здоровья и жизни. Ты получишь достойное образование, дающее тебе право конкурировать в мировом сообществе».

Хочется выразить огромную благодарность декану V факультета Светлане Красниковой. Ваш труд неоценим, вы стали мне родными людьми. За все вам огромное спасибо!

Благодарю за то, что ты был со мной все эти годы, родной университет! Ты лучший, мой любимый ХНМУ!

Имран Сейфуллаев, V факультет по подготовке иностранных студентов

ДОВГИЙ ШЛЯХ ДО МЕТИ

Шість років навчання в Харківському національному медичному університеті пролетіли як одна мить. Незабутній час, наповнений радістю і смутком, безсонними ночами за підручниками і прогулянками до ранку.

Я пам'ятаю ту мить, коли побачив себе у списках абітурієнтів, що вступили до ХНМУ. Тоді на мене чекав, як мені здавалося, довгий шлях, цілих 6 років... А зараз ми вже стоїмо на порозі нового дорослого життя, за один крок до випуску з нашої alma mater. Ми ніколи не забудемо цей безтурботний час студентського життя. Перші лекції та практичні заняття, перші заліки та іспити, перші закоханості, справжні друзі, що поруч – все це ми здобули завдяки нашому університету.

Студентський час складали не тільки пари. Наукові конференції, спортивні заходи, практика у різних містах країни та за кордоном, концерти в актовій залі, поїздки до табору на Есхар, прогулянки групою, вечірки від профкому і студентської ради та ще багато іншого розмалювали біле полотно нашого студентства так, що воно запам'яталося лише яскравими подіями. Час навчання був нелегким, проте залишив лише приємні спогади. Коли тобі під силу врятувати чиєсь життя своїми знаннями, ти отримуєш ще більшу мотивацію йти далі на вершину медичного Олімпу. І всі безсонні ночі, всі пропущені зустрічі зі старими

ми друзями вже не здаються чимось сумним, адже ти розумієш, навіщо все це робиш. Маєш конкретну мету, до якої впевнено крокуєш у білому халаті. Це твоя особиста гордість і сила! Хочу подякувати саме І медичному факультету, де всі студенти – як одна велика родина. Коли зі всіма проблемами ти легко можеш звернутися до деканату, де тебе почують і допоможуть, за порадою до старшокурсників, чи допомогти студенту І курсу знайти необхідну аудиторію. І ти не один в місті-мільйоннику, ти не один серед тисяч студентів університету. Трохи сумно це казати, коли менше, ніж через місяць, все залишиться позаду.

Ми станемо справжніми лікарями, на наші плечі ляже неймовірна відповідальність, але ми з усім впораємось завдяки знанням та досвіду, що отримали в ХНМУ. Університетський час залишиться в серці кожного з нас, і ми ще не раз повернемося до стін Харківського національного медичного університету, щоб похизуватися своїм успіхом та здобутками і дізнатися про розвиток вишу. Ми ще не раз зустрінемося групою, але вже не в лекційній. Багато чого в нашому житті буде ще не раз, але в нас лише один університет, якому ми безмежно вдячні за те маленьке життя, що прожив кожен з нас в його стінах.

Євген Жидков, І медичний факультет

БУТИ ЧАСТИНОЮ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ КОМАНДИ – КРУТО!

Промайнули 5 незабутніх студентських років! З усмішкою згадую себе на першому курсі, який не розумів, що таке OS і чому перед нами на столі лежить купа незрозумілих кісток – свою першу пару в медичному я завжди згадую з теплом. Пам'ятаю, як усі хвилювалися перед першим підсумковим з гістології, намагалися побачити структуру тканини в мікроскопі, але це півбіді, треба ж ще замалювати її, а олівців потрібного кольору чомусь ніколи не було поруч.

Згадуються пари з латини, асоціативні ряди, аби вивчити лексику на заняття – було дуже весело. А потім ми поринули у вир цікавих занять: виявляли фальсифіковане молоко на гігієні, проводили мікробіологічні дослідження, мали жваві диспути на філософії, вчилися знімати кардіограму на фізіології і, нарешті, почали працювати з фантомами на стоматологічних кафедрах. Ці незабутні відчуття, коли ти сам, як справжній лікар, робиш відбиток своєму першому пацієнту, вперше сам проводиш риноскопію, виписуєш свій перший рецепт.

А потім це круте відчуття, коли ти за скаргами пацієнта та результатами досліджень ставиш той самий вірний діагноз. Мені пощастило працювати в Науковому товаристві студентів, а це безліч цікавих івентів, проведених майстер-класів, конференцій та дебатних клубів. Гордий тим, що є частиною цієї команди. І, звичайно, університет – це студенти! Наша стоматологічна банда, я вірю, що в нас усе вийде і ми гідно нестимемо звання випускника ХНМУ. Хочу висловити величезну подяку усьому професорсько-викладацькому складу, ректорату та деканату стоматологічного факультету, які протягом цих 5 років робили з нас лікарів. Ви найкращі! Дякую!

Дмитро Комаров, стоматологічний факультет

ЗАВЖДИ ЙДИ ЗА МРІЄЮ!

Ще з дитинства я думала, що майбутнє життя хочу пов'язати з медициною. Завжди лікарі здавалися мені дуже розумними людьми, які володіють потайними знаннями та викликають величезну повагу. Усю середню школу я вивчала точні науки: математику, інформатику, фізику та мала неабиякий успіх. Однак тяга до будови та правил функціонування організму людини залишалась і змусила вступити до медичного університету. Найбільше мене цікавили зуби, адже гарна посмішка прикрашає будь-яку людину та може навіть змінити життя.

І ось, ЗНО та вступна кампанія позаду, ми сидимо в актовій залі та даємо клятву першокурсника. Попереду цілих 5 років навчання найгуманнішої професії у світі та відчуття того, що щось важливе почалося у нашому житті.

Спочатку ми вивчали загальні лікарські дисципліни, але після складання найважчої сесії на третьому курсі та КРОК-1 почалося справді стоматологічне життя. У нас була можливість приймати пацієнтів, слідкувати за тим, як ведуть прийом наші викладачі та вибирати в себе усі тонкощі їхньої роботи. Поради наших наставників ми запам'ятаємо на все життя! Нам дуже пощастило, що викладачі підтримували наше бажання займатися науковою діяльністю, тому за студентські роки я відвідала конференції не лише в Україні, а й за її межами. Це був незабутній досвід. А скільки вражень подарували нам олімпіади та брейн-ринги зі стоматології, де ми не лише випробовували свої розумові здібності, а й познайомились з майстрами стоматології в Україні та нашими майбутніми колегами з інших вишів. Також завдяки відділу міжнародних зв'язків я мала змогу відвідати стоматологічну школу в Ірані! Це значно розширило мій кругозір не лише в царині медицини.

На порозі інтернатури не можу дочекатись, коли розпочну повноцінну роботу з пацієнтами. За ці 5 років я зрозуміла: якщо мої знання допоможуть хоча б одній людині позбутися хвороби або полегшити її страждання, то не такими й складними були пари, не такі великі були об'єми інформації, які треба було вивчити, не такі суворі викладачі, які вимагали ідеальний рівень знань. Я буду щаслива бачити щирі посмішки своїх пацієнтів, а зараз безмежно вдячна своєму університетові!

Анастасія Лях, стоматологічний факультет

ДО 90-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ

ВИЗНАЧНИЙ НАУКОВЕЦЬ, ВІДОМИЙ КЛІНІЦИСТ І МУДРИЙ НАСТАВНИК

30 травня виповнилося 90 років з дня народження Всеволода Миколайовича Коломенського – досвідченого лікаря, талановитого вченого, видатного педагога і просто щирої людини, всім серцем відданої професії і своєму покликанню.

Дитинство і шкільні роки Всеволода Миколайовича пройшли в м. Козіївці, Краснокутського району Харківської області, де сільським лікарем працював його батько – заслужений лікар УРСР Микола Петрович Коломенський. Микола Петрович був учнем видатного хірурга М.П. Трінклера, який, за його словами, «будучи прекрасним педагогом, з радістю передавав ученикам плоди свого багаторічного досвіду, глибокі знання і искусство хирургического мастерства». Про його вплив на себе Микола Петрович, який понад 30 років лікував своїх односельців, казав: «Его заветы – не покладая рук работать и работать, нести добро окружающим – я свято хранил и выполнял всю свою жизнь». З огляду на це немає нічого дивного в тому, що троє дітей Миколи Петровича Коломенського, а згодом і онуки, продовжили працю свого батька і стали лікарями.

Після закінчення з відзнакою педіатричного факультету Харківського медичного інституту в 1954 р. Всеволод Миколайович був зарахований аспірантом кафедри факультетсько-шпитальної педіатрії, де під керівництвом засновника Харківської педіатричної школи професора В.О. Білоусова проходив його становлення як лікаря-клініциста, викладача та науковця. Спілкуючись зі студентами і колегами, Всеволод Миколайович завжди з натхненням згадував свого вчителя. Це, мабуть, і є тим, що відрізняє нашу Школу від усіх інших – непереборна потреба вчителя віддавати всі знання і досвід своїм послідовникам.

В.М. Коломенський – автор більш ніж 250 наукових робіт, які присвячені різним аспектам педіатричної галузі. Наукова діяльність Всеволода Миколайовича почалась з вивчення стану серцево-судинної системи дітей, хворих на туберкульоз. Кандидатську дисертацію з цієї теми він успішно захистив в Одеському медичному інституті у 1962 р., а результати роботи були включені професором В.О. Білоусовим у його підручник з дитячих хвороб. Пізніше В.М. Коломенський виконав цілу серію робіт з вивчення функціонального стану печінки при нефритах у дітей та лікуван-

ня дітей з її ушкодженнями. З 1967 р. наукова діяльність В.М. Коломенського була присвячена комплексному поглибленому вивченню і розробці проблем затяжних, рецидивуючих і хронічних захворювань органів дихання у дітей. Були встановлені етіологічні фактори, фактори ризику їх формування, визначені шляхи профілактики. У докторській дисертації «Діагностичні та прогностичні критерії рецидивуючого бронхіту і хронічної пневмонії в дитячому віці», захищеної у 1985 р., були узагальнені його численні і багаторічні клінічні, бронхологічні, функціональні та рентгенологічні дослідження.

Уся наукова і професійна діяльність Всеволода Миколайовича була невіддільно пов'язана з його повсякденною наставницькою працею. Це стосується роботи зі студентами, а також з молодими викладачами і лікарями клініки. Принцип «лікувати не хворобу, а хворого» завжди був головним під час консультацій, обходів хворих у базових лікувальних закладах або розбору складного клінічного випадку і добре засвоювався молодими лікарями і студентами.

Проте Всеволод Миколайович був не тільки талановитим науковцем і педагогом, але й людиною, яка змогла побудувати так звану «другу сім'ю» на робочому місці. Ми завжди відчували його батьківську турботу. До Всеволода Миколайовича можна було звернутися з будь-яким питанням, професійним чи життєвим, і завжди отримати не тільки пораду, а й реальну підтримку, розуміння та співчуття.

Багатогранність особистості В.М. Коломенського проявилася й в тому, як він співав. Достатньо було одного разу відвідати його концерт в Харківській філармонії або на сцені Театру опери та балету, послухати в його виконанні романси або народні пісні, щоб вже ніколи не пропускати жодного його виступу.

Не кожному пощастило зустріти на своєму життєвому шляху та назвати своїм вчителем таку людину, як Всеволод Миколайович Коломенський. Тому світла пам'ять про нього – визначного науковця, відомого клініциста і мудрого наставника – залишилася в серцях його учнів, колег, численних пацієнтів і усіх, хто його знав. Життя і діяльність Всеволода Миколайовича як особистості, громадянина і науковця є й будуть взірцем вірного служіння Батьківщині.

Коллектив кафедри пропедевтики педіатрії № 1

ЛІТЕРАТУРНА ПРЕМІЯ

МОЛОДІ ЛІТЕРАТОРИ ХАРКІВЩИНИ

Асистентка кафедри гістології, цитології та ембріології Наталія Мар'єнко стала однією із трьох лауреатів Обласної літературної премії ім. Т. Шамрай.

Премія присуджується щорічно за рукопис першої книги поезії, прози, драматургії молодим літераторам Харкова та Харківської області. Організатором конкурсу на здобуття літературної премії ім. Т. Шамрай є Харківська обласна організація Національної спілки письменників України.

За підсумками літературної премії видано книги трьох пе-

реможців, у тому числі й поетичну збірку Наталії Мар'єнко «Біла тінь». Книга вийшла у видавництві «Майдан» за фінансової підтримки Харківського обласного центру молоді.

30 травня у дистанційному форматі відбулася презентація книги переможців, скорочена радіоверсія якої вийшла на каналі «Українське радіо Харків» у програмі «Радіобачення».

Вітаємо пані Наталію з вагомою перемогою та гідною відзнакою її творчості!

За матеріалами сайту ХНМУ

ЛІТЕРАТУРНА СПАДЩИНА: ІСТОРІЇ КОХАННЯ

ВІЛЬНА ЛЮБОВ І ВІРНА РОЗАЛІЯ: ВОЛОДИМИР ВИННИЧЕНКО

Літературна історія кожної нації складається не лише з письменницьких імен, але й з історій про ці імена. Якби цих історій не було, то їх варто було б придумати. Хоча б тому, що людство упродовж століть не винайшло розваги, цікавішої за підглядання у шпаринку.

Її прізвище було Ліфшиц, по-батькові – Яківна, а на ім'я – Розалія. Але вона завжди з гордістю називалася українкою, бо українцем був її чоловік. І українцем – непересічним. Він очолював Директорію. Тож чи мала право перша леді УНР не знати української чи не зватися українкою? Жодного. Тому вона спочатку вивчила мову, а тоді – пішла за чоловіком у вогонь і воду.

Розалія Ліфшиц народилася в Росії і була донькою багатих єврейських батьків, тож могла собі дозволити здобувати освіту в Парижі. Саме там студентка медичного факультету Сорбонни і познайомилася з ласим до розваг й експериментів українцем. Володимир Винниченко своїх симпатій до вільного кохання не приховував, так само, як і того, що його кохана (як і майбутня родина) може бути лише україномовною. Роза закохалася настільки, що не лише забула, що вона правильна єврейська дівчинка, але й вивчила українську так ґрунтовно, щоб вільно спілкуватися нею у побуті, а також у подальшому передруковувати тексти Винниченка.

Оскільки Винниченко був прихильником вільної любові й з презирством ставився до моногамії, реєструвати шлюб з Розалією він не хотів. Закохана Розалія зголосилася жити на віру. Щоправда, за деякий час вони таки побралися, але домовилися, що жоден з них не заперечуватиме, якщо партнер матиме стосунки на стороні.

Невідомо, чи мала такі стосунки Розалія, але Винниченко точно мав, і у нього навіть був маленький син, який, на жаль, помер у тримісячному віці. І хоча було це ще до Розалії, ця історія на шарувалася на її особисту трагедію: у неї стався викидень, і вирок лікарів був однозначний – дітей не буде ніколи. Винниченко ж скористався цим епізодом у своєму любовному житті як джерелом натхнення: описав історію у драмі «Мементо». Усі знайомі без проблем «зчитували», з кого списані герої. Навряд чи це тішило Розалію, але вона мужньо терпіла. Власне, Винниченка доводилося саме терпіти, бо його характер і неоднозначні рішення могли довести до істерики й навіть сказу будь-кого.

Проте, коли любиш, терпіння набуває форми прийняття й наслідування. Розалія просто переймала все, чим захоплювався Винниченко. Коли він перейшов на сиріодство, вона стала сирідкою. Почав проповідувати конкордизм – стала послідовницею конкордизму. Уже не кажучи про те, що після того, як більшовики остаточно підняли ідею незалежної України, Директорія почала в бозі й Винниченко назавжди виїхав за кордон, щоб стати вічним емігрантом, вона разом із ним стала вічною емігранткою й перекотиполею.

Ну, і звісно, що разом з Винниченком поклонялася сонцю на березі Сени, а у вільний від злиття з природою час передрукува-

ла твори чоловіка і деякі з них перекладала французькою та російською.

Коли в радянській Україні побачив світ роман Винниченка «Сонячна машина», автори виплатили гонорар, якого вистачило на купівлю двох гектарів землі в с. Мужен, неподалік від французьких Канн, та старовинного приміщення (пекарні ще часів Наполеона), в якій й облаштувалися Винниченки. Тут Розалії довелося віднайти в собі талант садівниці й городниці, адже Винниченки вирішили обробляти землю, вирощували овочі й фрукти для свого меню. Щоправда, із сільським господарством у подружжя склалося гірше, ніж з усім іншим: сил і досвіду бракувало, тож частину ґрунту довелося продати.

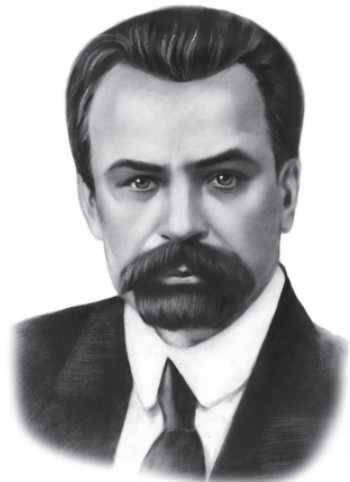
Винниченки дожили життя без розкошів, проте в любові та гармонії. Вони знайшли одне одного й навчилися співіснувати. Невідомо, на що б вистачило Володимира Кириловича і скільки справ (і творів) він довів би до кінця, якби поряд і в горі, і в радості не була завжди вірна Розалія.

В еміграції Винниченко захопився живописом і написав портрет своєї Кохи (так він її називав). Кохи, яка не була в його житті ані першою, ані єдиною, але яка все життя була йому вірною й відданою.

Відданою залишилася й по його смерті. Розалія пережила Володимира на вісім років і зібрала та зберегла весь архів Винниченка. Дещо з того архіву їй було віддати непросто, адже були спогади й речі дуже інтимні, особистісні. Проте Розалія була не просто дружиною письменника. Вона так і лишилася в душі першою леді УНР. І як перша леді розуміла, що має чинити мудро й по-державницьки. Тому передала архів Винниченка на зберігання до Архіву Української Вільної Академії Наук у США і заповіла, щоб його передали в Україну, коли та здобуде незалежність.

Розалія Винниченко, уроджена Ліфшиц, у свої сімдесят два роки в 1959 р. у Франції ані хвилини не сумнівалася, що Україна стане незалежною, бо в цьому ніколи не сумнівався її чоловік. А йому вона попри все вірила по-справжньому.

Матеріал підготувала викладачка кафедри української мови, основ психології та педагогіки **Оксана Самолисова**

ІНТЕРАКТИВНЕ НАВЧАННЯ

НАУКОВА РОБОТА ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС КАРАНТИНУ

В умовах карантину та дистанційного навчання іноземним студентам молодших курсів було досить складно долучатися до студентської наукової роботи. Завдяки усталеним традиціям і допомозі старшокурсників (Акіл Магапу, Адескун Якобс Куе, Джон Джемайма Наягава) їх активність виявилася ще вищою, ніж зазвичай. Більше 20 англомовних студентів першого курсу взяли участь в онлайн-конференції «Проблема людини в соціально-гуманітарному та філософському дискурсах», яка відбулася 28–29 травня цього року.

Робота студентського гуртка вдало стартувала під час конференцій, що проходили наприкінці 2019 року в Національному літературно-меморіальному музеї Г.С. Сковороди в селі Сковородинівка та в Національному технічному університеті «ХПІ». У всіх трьох заходах взяла участь студентка першого курсу VI факультету з підготовки іноземних студентів Дана Ал Акхрас. Крім того, вона стала однією з переможниць/ців XIV Регіонального конкурсу молодих учених «Гендерна політика очима української молоді», що проходив у березні–травні 2020 року.

Напевно, активність студентів зумовлена також можливістю власного менеджменту часу. Проте найголовніше – це бажання більш повної самореалізації в умовах карантину і прагнення повною мірою відчувати себе студентами. У цьому сенсі важливо відзначити, що особливу активність проявили саме студенти весняного набору. Отже, є сподівання, що традиція студентської наукової роботи англомовних студентів є сталою.

Катерина Карпенко, завідувачка кафедри філософії, професорка

ВИПУСК ШКОЛИ МОЛОДОГО ВИКЛАДАЧА —

КУРС, ЩО СТАВ ДОБРОЮ ТРАДИЦІЄЮ

Третього червня в медичному виші відбувся випуск та вручення сертифікатів у «Школі молодого викладача».

Урочиста церемонія випуску вже стала традиційною для курсу підвищення психолого-педагогічної майстерності Навчально-наукового інституту якості освіти ХНМУ. Адже саме цикл лекцій та семінарів об'єднує викладачів-початківців навколо обговорень питань комунікації зі студентством, взаємодії в колективі, емоційного вигорання та його ефективної профілактики, харизми викладача.

Пандемія COVID-19 та карантин внесли свої корективи до звичного формату роботи школи, тому частина занять проходила дистанційно. Це дозволило опрацювати переваги та недоліки такої діяльності.

За результатами курсу слухачі заповнили анкету, яка містила питання та пропозиції зворотного зв'язку. Так, відзначено високу кваліфікацію викладацького складу школи – Анастасії Горецької, Олега Марущенка та Ольги Мірончук, а також актуальність тем та доступність викладення матеріалу.

На врученні сертифікатів, що відбувалося за участю проректорів з науково-педагогічної роботи Ірини Лещіни та Володимира Марковського, директора ННІ ЯО Ігоря Завгороднього, лунали побажання подальших успіхів у науці, розвитку педагогічної майстерності та сподівання на зустрічі в наступних проектах ННІ якості освіти.

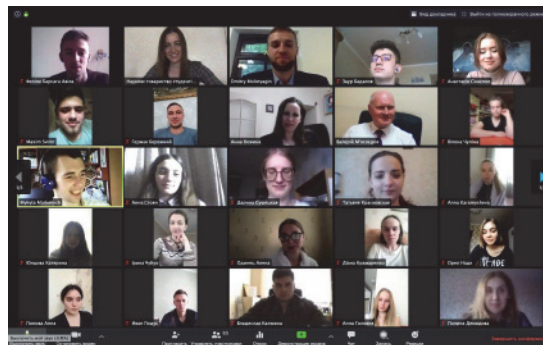
Курс, що вже став доброю традицією, знову збиратиме слухачів наступного навчального року. До зустрічі на заняттях!

Анастасія Горецька, психологиня ННІ якості освіти ХНМУ

ОНЛАЙН-ЗАСІДАННЯ ДЕБАТНОГО КЛУБУ —

ОПАНОВУЙТЕ КРИТИЧНЕ МИСЛЕННЯ!

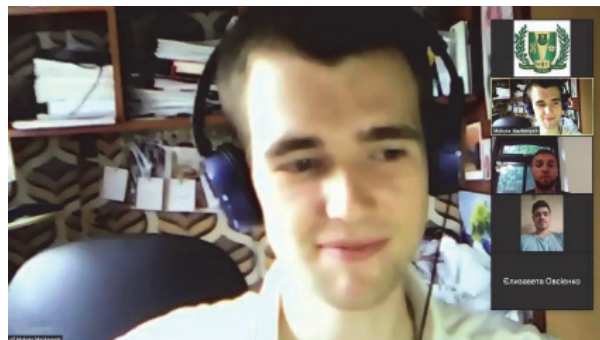
29 травня відбулося чергове засідання дебатного клубу від Ради наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів та молодих учених ХНМУ в дистанційному форматі.

Тема обговорення висвітлювала актуальну під час пандемії проблему гіперінформованості: чи це надійна інформаційна обізнаність або інформаційний тиск?

Активну участь в обговоренні взяли проректор з наукової роботи Валерій М'ясоєдов та завідувачка кафедри психіатрії, наркології, медичної психології та соціальної роботи, куратор Ради НТСАДтМВ Ганна Кожина. Загалом у засіданні взяли участь 78 студентів, аспірантів та молодих учених.

На початку заходу учасникам було запропоновано пройти голосування та обрати свою сторону, також була представлена доповідь про основні міфи щодо COVID-19. Далі всі розподілилися на дві групи та почалася запекла дискусія.

У ході розмови учасники обговорили шляхи надходження інформації для населення, розібрали, звідки беруться міфи, як вони поширюються та чому деякі люди піддаються впливу псевдонаукових ідей. Торкнулися питань критичного мислення та перевірки достовірності даних. Намагалися зрозуміти, чи не порушують ідеї цензури недостовірної інформації з боку держави засади демократичного суспільства. Також розглянули питання психологічної підтримки під час такої гіперінформованості.

Ще дуже багато різних ідей лунали від учасників та найголовніше, що всі прагнули знайти вирішення глобальної проблеми.

Тож ці дві години пройшли цікаво, насичено та дуже інформативно!

Дякуємо за участь та чекаємо на всіх учасників дебатного клубу для подальших обговорень актуальних проблем!

Олеся Плехова

ДО ДНЯ ЖУРНАЛІСТИКИ

ЛЮДИНА, ЩО ЗМУСИЛА АМЕРИКАНЦІВ ЧИТАТИ ГАЗЕТИ

«Ніколи не друкуй в газеті те, що не може зрозуміти твоя служниця».

Джозеф Пулітцер

Напевно, кожна людина, навіть якщо вона не має відношення до журналістики, знає про Пулітцерівську премію. А ось чим прославився її засновник відомо не багатьом. У статті розглянемо постать Джозефа Пулітцера та його діяльність.

Джозеф Пулітцер відомий як засновник «жовтої преси». Завдяки його діяльності люди почали читати газети. Навіть через багато років після смерті відомого видавця володарі сучасних мас-медіа користуються його принципами роботи.

Джозеф Пулітцер народився в Угорщині, у сім'ї багатого купця в 1847 році. Батько знав, що освіта – це головне, тому змалечку хлопчик вивчав французьку та німецьку мови. Однак сім'ю спіткала біда – її голова помер, і рівень доходів впав до мінімуму. Тоді Джозеф вирішує відправитись за океан у пошуках кращого життя. Він прагнув зробити кар'єру військового, проте через проблеми із зором йому всюди

відмовляти. Згодом Пулітцер дізнався про громадянську війну в Америці і відправився туди.

Після закінчення війни Джозеф навчався на юриста і працював вантажником, офіціантом, стюардом. Однак подальше життя він вирішив пов'язати із журналістикою. Спочатку Пулітцер працював кореспондентом, а згодом став засновником газети.

Кар'єра Пулітцера почалась із того, що він придбав на аукціоні газету «The Evening Dispatch» за 2500 доларів. На той момент йому було 25 років. Через п'ять років володіння Пулітцера поповнилася газетою «New York World». Джозеф бере на роботу журналістку Неллі Блай, яка приносить видавцю значну користь. Вона здійснює навколосвітню подорож, а згодом імітує душевну хворобу, щоб потрапити до лікарні. Тиражи газет зростають, а Пулітцер процвітає.

Видавець казав, що журналісти повинні бути на одній хвилі із простим народом. Також він увів у практику помітні заголовки, журналістські розслідування. Джозеф вважав, що газета повинна не тільки інформувати читача, а ще й розважати його.

Напевне, вам цікаво, чому Пулітцера називають засновником жовтої преси? На шпальтах його газет вперше з'явився хлопчик у жовтій сорочці – «The Yellow Kid» (жовтий Хлопчик). Згодом читачі скоротили назву до «yellow kid papers» (сторінки жовтого хлопчика), а потім до «yellow papers» (жовті сторінки). Оскільки в газеті часто друкувалися цікаві гарячі новини, її почали називати жовтою пресою.

Також Пулітцер відомий тим, що збирав гроші на встановлення статуї Свободи у Нью-Йорку, яку подарувала Франція. Він розмістив оголошення у своїй газеті й за півроку зібрав 100 тис. доларів. Цікаво, що ім'я кожного, хто пожертвував хоч пенні, було надруковано в газеті.

Джозеф Пулітцер помер у віці 63 років. Він довго страждав від хвороби, що погіршила його зір та сприйняття будь-якого шуму. У своєму заповіті видавець наказав пожертвувати 2 млн доларів Колумбійському університетові на відділення журналістики. Також значну частину коштів видавець залишив на виплату журналістських премій. Перша з них знайшла свого володаря у 1917 році.

Ірина Блинкова, редакторка з інформаційного дизайну

ВІТАЄМО ТВОРЧІ КОЛЕКТИВИ ХНМУ!

ДЕМОНСТРУЄМО ТАЛАНТИ ДИСТАНЦІЙНО!

6–7 червня у м. Львові відбувся Міжнародний дистанційний фестиваль-конкурс «Таланти світу – 2020», у якому взяли участь 57 учасників з Харківської, Дніпропетровської, Вінницької, Львівської, Рівненської, Донецької, Волинської, Херсонської, Луганської, Івано-Франківської, Черкаської, Одеської областей, а також представники м. Варна (Болгарія). Серед учасників фестивалю були й колективи Молодіжного центру Харківського національного медичного університету.

За протоколом професійного журі колективи ХНМУ отримали:

Гран-прі фестивалю – ансамбль бального танцю «Art-dance» (керівник – Ксенія Посох, номінація «Бально-спортивна хореографія»).

Лауреат I премії – танцювальний колектив «Феєрія» (керівник – Маргарита Мороз, номінація «Стилізований танець»).

Лауреат II премії – вокальний естрадний колектив «Меліса» (керівник – Ірина Вус, номінація «Естрадний вокал»).

Лауреат III премії – вокально-інструментальний ансамбль «Атріум» (керівник – Ірина Вус, номінація «Вокально-інструментальні ансамблі»).

Вітаємо колективи Молодіжного центру ХНМУ з перемогою і бажаємо нових успіхів на творчій ниві!

За матеріалами сайту ХНМУ

ДОСВІД ПЕРШОКУРСНИЦІ

КОЛИ ГОЛОВА ЙДЕ ОБЕРТОМ...

2019–2020 навчальний рік добігає кінця. На жаль, ми завершуємо його дистанційно. Це мій перший рік в університеті, і все, що траплялося, було для мене новим. Перший курс, мабуть, один з найважливіших років навчання, оскільки саме в цей період ми формуємо думку про університет, де будемо навчатися, починаємо глибше розуміти тонкощі професії, що ми обрали.

Багато студентів, викладачів, АСУ, перепустки до корпусів вишу, студентське самоврядування, тривалі лекції і великі перерви. «Усе відбувається дуже швидко та незрозуміло», – це були мої думки у перш тижні навчання. Уже через декілька місяців викладачі ставали рідними, аудиторії улюбленими, а одногрупники – кращою підтримкою. Об'єм інформації більший, ніж у школі, тому іноді ставало важко, проте все одно цікаво вивчати те, що безпосередньо пов'язано з майбутньою професією.

Для нас, першокурсників, дивним було те, що деякі кафедри знаходяться поза межами головного корпусу, оскільки в школі все навпаки. Пам'ятаю, як у вересні шукали кафедру латинської мови, бігали містом і не розуміли, де ж вона знаходиться. Кафедра анатомії людини залишила окремих відбиток у пам'яті, адже ми вивчили величезний об'єм інформації про людину. Найдивовижніше те, що під час навчання розумієш, що у тебе такі самі кістки, м'язи і органи, як на препаратах.

За перший рік я встигла взяти участь у волейбольних змаганнях серед університетів. Ми боролися всією командою та разом раділи перемогам або підтримували одна одну через програну гру, робили висновки та вигравали наступні ігри.

Університет спільно із самоврядуванням організовує велику кількість концертів. Після пар відвідати університетський концерт і відволіктись від навчання – добра ідея! Найбільше мені запам'яталось свято Масляної. Наші талановиті студенти організували концерт у дворі вишу, де спалили опудало і пригостили охочих смачними млинцями.

Мені пощастило опинитися в групі, яка з часом стала маленькою сім'єю. Кожного дня ми підтримували один одного перед парами. Ми разом святкували дні народження, гуляли, навчалися, переймалися через не закриті предмети і раділи, коли разом їх складали. Мені не вистачає одногрупників, що відчувається під час карантину і дистанційного навчання, особливо бракує жартів і прогулянок після пар.

Перший раз за багато років ХНМУ оголосив карантин. Спочатку було радісно, адже здавалося, що ми майже не будемо навчатися і з'явиться багато вільного часу. Рано раділи... Через тиждень карантину почалося дистанційне навчання. Об'єм інформації вдвічі більший за той, що давали в університеті, пари через ноутбук, онлайн-тести і десятки домашніх завдань. Дуже хотілося звичайних пар в аудиторіях, щоб бачити очі викладача – цього дуже бракувало.

Ось таким видався мій перший рік у Харківському національному медичному університеті, який залишиться в пам'яті назавжди!

Катерина Лизогубова, II медичний факультет

ДО СКОРОЙ ВСТРЕЧИ

Последний цветок. Еще немного и его также покинут силы. Он сорвется и камнем полетит вниз. Ему вдогонку устремятся блики солнца, ветер жалобно подхватит его. Что остается раненому солдату на поле боя? Жив ли он вовсе?

Орхидея моя – довольно сильное растение. Легко обходится без воды, часто подчиняется жаркому климату. Она уступает себя и уступает себе. Знакомо. Как же знакомо мне чувство власти над своим сердцем. А разум что? Он всецело отдан науке жизни и науке как таковой. Учебный год мог быть еще более тяжелым. Однако этого не произошло. Я часто не считала дни до какого-то определенного момента. Мне казалось, что они сами меня считают. По сорванным планам, по успешным и не всегда зачетам, по торопливым шагам и неспешной улыбке на лицах окружающих. Сейчас тихо. Шаги умолкли. А завтра снова мы устремимся в путь. Для кого-то каждый день – начало. Продолжение. Я привыкла жить всегда. Порой так устаешь от чистого листа и нового понедельника, что готова начать уже в воскресенье. Что дал мне этот год? А что ему дала я? Сколько сил и энергии я зря отрезала от себя? Не зря. Все не зря. Будьте уверены, что делаете свое дело. Ведь дела лучше не откладывать на потом.

Я сразу пообещала себе, что не буду писать о важности третьего курса в медицинском университете. Уведомления у меня давно стоят. По умолчанию. Редкое явление в нынешней жизни говорить о чем-либо. Большинство привычны слова: «Тише едешь – дальше будешь». Позвольте и мне отнести себя сейчас к большинству.

Карантин. Он неторопливо ворвался в жизнь всего человечества. Мой уютный уклад жизни. Мое дитя. Мой покой. В конце концов, мои планы. Все нарушено. Нельзя сказать, что плохо. Просто не так, как нам всем бы хотелось. Я многое поняла и еще в большем убедилась. Все, что мы делаем, – это только наши желания! Я продолжила учиться. Я продолжила жить. Заметили? Продолжила. Я не открыла окно в новую жизнь. Я лишь чуть приоткрыла занавески, дабы видеть шире. Дистанционное обучение, по сути, ужасное явление. Не будем углубляться в минусы и плюсы того, что, в принципе, этого не заслуживает. Уважение. Наградим им участников этого масштабного события.

Малая доля большего. Понимаете? Это лишь три месяца адаптации и три месяца новых условий. Цель остается прежней. Учиться выживать и жить.

Цветок мой все еще держится. Он удивительно сильный. А я ведь так и не пересадила его в новый горшок. Орхидея на поле боя за жизнь. Мы все ранены. Кто-то любовью, кто-то учебой, а кто-то уже мертв душой. Что нам остается? Узнаем в продолжении, если вы понимаете, о чем я.

София Бойко, студентка (IV медицинский факультет)

■ ВИПУСК – 2020 У ВІРТУАЛЬНОМУ РЕЖИМІ

ДОВГИЙ ШЛЯХ ДО ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ

Церемонія вручення дипломів випускникам медичного вишу відбулася 26 червня в онлайн-режимі, адже пандемія коронавірусу та карантинні заходи змусили цього року влаштувати випускний не в реальному часі, а у віртуальній реальності. Це перший випуск, з яким виш попрощався таким чином, адже випускники сиділи по домівках перед своїми комп'ютерами, планшетами або смартфонами у святковому або звичайному одязі, в колі сім'ї або поодиночки. Проте ніщо не змогло затьмарити церемонію випуску лікарів 2020 року.

Урочисту онлайн-церемонію відкрив ректор університету Валерій Капустник. Від імені колективу ХНМУ Валерій Андрійович привітав випускників зі знаменною подією: «Радію з того, що багато молодих, розумних, енергійних людей впливають в ряди професійних медиків і готові вирішувати ті завдання, які сьогодні поставлені перед представниками медичної галузі. Упевнений, що кожен випускник університету отримає високий фах і фундаментальні знання, що стануть запорукою успішності у нелегкій і відповідальній праці. Тому звертаюся до вас із проханням пронести через усе життя відчуття поваги до тих людей, які навчали вас лікарській майстерності, ділилися своїми знаннями і досвідом».

Вшанування випускників, які закінчили виш з відзнакою, а також досягли певних результатів у науковій і громадській діяльності, спорті і творчості, стало невід'ємною традицією нашого університету. І хоча свої дипломи вони отримають пізніше і, звісно, офлайн із дотриманням усіх норм безпеки, сьогодні ми мали нагоду ще раз побачити випускників-відмінників на екрані й висловити свою шану до їх наполегливості на шляху професійного становлення.

Надалі настала урочиста мить – колишні студенти склали Клятву лікаря України, яку у прямій трансляції зачитала випускни-

ця 2020 року. Випускники медичного університету у віртуальному режимі долучилися до промови тексту й за кожним рядком Клятви повторювали: «Клянемося, клянемося, клянемося»!

Розділили радість разом зі студентами випускних курсів змогли й декани медичних та стоматологічного факультетів, а також факультетів з підготовки іноземних студентів. Натхненні урочистим святом, вони привітали своїх випускників та побажали їм зберегти захоплення професією протягом усього життя, примножити накопичений за ці роки потенціал, досягти професійних успіхів та продовжити славні традиції нашої альма матер!

Зі свого боку вітчизняні та іноземні студенти підготували вітання зі словами великої шанси та подяки на адресу викладачів, деканів та всіх тих, хто був причетний до формування новоспечених медичних фахівців.

На завершення церемонії випуску – 2020 студенти різних факультетів запустили повітряні кульки як символ віри і надії у майбутнє.

Вікторія Захаревич

ДОВІДКА

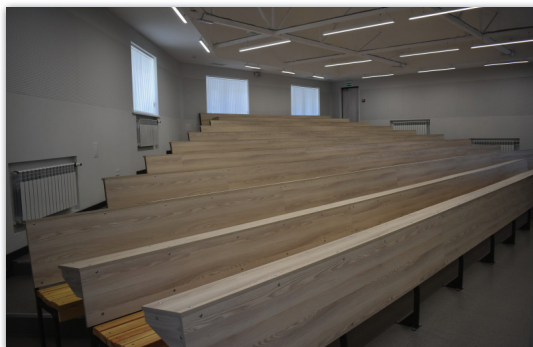
У 2020 році в медичному виші відбувся 206-й випуск фахівців, цього року ХНМУ випускає 1 166 лікарів, з них отримують диплом спеціаліста 1 058, бакалавра – 91, магістра – 17.

Із числа випускників 19 є відмінниками навчання; 22 – отримують диплом, як активні учасники студентського життя; 408 – випускники факультетів з підготовки іноземних студентів ННІПІГ з 34 країн світу.

■ ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ!

У червні свій ювілей святкують: лаборантка кафедри нейрохірургії **Ірина Олександрівна Аніщенко**, лаборантка кафедри пропедевтики педіатрії №2 **Алія Дамирівна Башкурова**, провідний фахівець **Наталія Миколаївна Вашкене**, слюсар-сантехнік гуртожитку №5 **Віктор Єгорович Зімін**, ст. лаборантка кафедри анатомії людини **Амалія Ашотівна Калайджян**, викладач кафедри медицини катастроф та військової медицини **Олексій Алімпійович Коваленко**, доцент кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я **Михайло Іванович Ковтун**, ст. викладачка кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я **Олена Геннадіївна Корчевська**, лаборантка кафедри екстреної та невідкладної медичної допомоги, ортопедії та травматології **Людмила Парфентіївна Краснокутська**, молодша медична сестра кабінету первинного огляду УСЦ **Наталія Сергіївна Лазебник**, електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування гуртожитку №6 **Костянтин Олексійович Насонов**, асистентка кафедри епідеміології **Юлія Іванівна Поливанна**, завідувачка кафедри медичної та біоорганічної хімії **Ганна Олегівна Сирова**, ст. лаборантка кафедри гістології, цитології та ембріології **Наталія Борисівна Сніжко**, столяр головного учбового корпусу господарчого відділу **Ігор Вікторович Соколов**, доцентка кафедри хірургії №1 **Людмила Григорівна Тарасенко**, викладач кафедри медицини катастроф та військової медицини **Віктор Петрович Татарніков**, асистент кафедри урології, нефрології та андрології імені професора А.Г. Подреза **Владислав Володимирович Ханжин**, прибиральниця служ. прим. корпусу «Б» господарчого відділу **Зоя Володимирівна Шевченко**, комендантка гуртожитку №3 **Олександра Іванівна Юрченко**.

■ СЬОГОДЕННЯ ВИШУ**МОДЕРНІЗАЦІЯ АВДИТОРНОГО ФОНДУ ТРИВАЄ**

Сьогодні у процесі навчання все більше застосовуються інтерактивні форми, наочні та змістовні зорові образи, зображення і відеореяд, а також різні форми віддаленого спілкування. Усе це приводить до необхідності використання сучасного устаткування та модернізації аудиторного фонду університету.

Так, для оптимізації та організації навчального процесу в медичному виші була проведена реконструкція будівлі під розміщення 2 аудиторій по 220 посадочних місць. Під час реконструкції зведено й укріплено каркас будівлі з новою покрівлею, обладнано новою системою припливно-витяжної вентиляції з можливістю підігріву повітря, використано сучасні системи освітлення аудиторій, а також спроектовано та побудовано допоміжні приміщення для підготовки студентів і викладачів до практичних та лекційних занять. Будівля оснащена гідравліч-

ним ліфтом для людей із вадами, а для поліпшення умов перебування студентської молоді в зеленій зоні встановлено лавки для відпочинку.

Комфортні, зручні, чисті й світлі аудиторії забезпечені засобами для відображення візуальної інформації – проекторами та екранами. Крім основного навчального процесу у вигляді лекційних занять, практичних заходів і семінарів, вони можуть бути використані й для проведення науково-практичних конференцій, засідань, нарад та інших заходів.

Сучасна освіта відчуває гостру потребу в передових формах комунікації, разом із цим наявність сучасного обладнання та модернізованих аудиторій дозволяє вирішити безліч завдань, які, зокрема, можуть поліпшити навчальний процес медичного вишу.

Вікторія Захаревич

«Медичний університет»

Регістр. свідоцтво ХК № 2098 – 839 ПР від 05.03. 2014 р.

Засновник – Колектив Харківського національного медичного університету.

Газета виходить один раз на місяць

Адреса редакції: 61022, Харків, пр. Науки, 4.

Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707-73-60

e-mail: redakt@knuu.kharkov.ua

www.knuu.kharkov.ua

Підписано до друку 22.06.2020. Формат 60 x 90/4.

Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.

Умов. друк. арк. 8. Обл.-вид. арк. 8,5.

Тираж 500 прим. Зам. № 6/22.

Видання підготовлено та надруковано у ТОВ ВПП «Контраст».

61166, м. Харків, пр. Науки, 40,

www.kontrast.kh.ua

Регістраційне свідоцтво ДК № 178 від 15.09.2000

За точність викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка зору авторів публікацій може не збігатися з позицією редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редакторка В. Захаревич

Коректорки М. Тарасенко, Є. Рубцова